

Tefekkür mü, ibadet mi?

İbadet, kulun Rabbine yöneliştir; fakat tefekkür, o yönelişin **idrakle dolmasıdır**. Zira düşünmeden yapılan ibadet, bir hareketten ibaret kalabilir; ama tefekkür, o hareketin içine ruh, şuur ve derinlik kazandırır. Bu yüzden âlimler, tefekkürün bazı yönlerden nafie ibadetten daha üstün olduğunu ifade etmişlerdir.

1- Tefekkür Allah’a ulaştırır

Tefekkür, insanı doğrudan doğruya Allah’a götürür. Varlıkta tecelli eden isimleri gösterir, kalbi Hakk’a bağlar. İbadet ise çoğu zaman sevap kazandırır. Elbette **Allah’a ulaştırın**, sadece sevaba ulaştırandan daha kıymetlidir.

2- Tefekkür kalbin amelidir

Tefekkür kalbin işidir; ibadet ise çoğu zaman azaların hareketidir. Kalp ise insanın en şerefli merkezidir. Bu yüzden kalbin ameli, bedenın amelinden daha derin ve daha değerlidir

3- Neticesi marifet ve muhabbettir

Tefekkürün meyvesi **marifetullahtır**. Marifetten de **muhabbetullah** doğar. İnsan Rabbini tanıdıkça sever, sevdikçe yaklaşır. İbadet ise tek başına her zaman bu derinliğe ulaştırmayabilir.

O hâlde insanı marifet ve muhabbetullaha götüren bir amel, götürmeyen bir amelden daha üstündür.